

Fatima száz éve

P. Lang Siegfried M. ORC

Kedves Testvéreim az Úrban és Máriában, a Fatimai Rózsafüzér Királynőjében!

Ma, amikor a Fatimai Rózsafüzér Királynője megjelenésének századik évfordulóját ünnepeljük, tudatosítsuk magunkban, milyen égetően fontos és szükséges valóra váltanunk Fatima üzenetét, mint az Irgalmasság nagy művét. Ez pedig nem más, mint a **helyettesítő engesztelés** – abban az értelemben, ahogyan azt a Szűzanya 1917. augusztus 19-én, negyedik megjelenése alkalmával mondta: „Oly sokan kárhoznak el, mert senki sem imádkozik értük, és senki sem hoz értük áldozatot.”

A kis páztor gyermekeket már 1916-ban, a Szűzanya megjelenése előtti évben meglátogatta Fatima angyala három alkalommal is, hogy jelenései során felkészítse őket az engesztelésre, mégpedig sok imával, sok áldozattal, és azzal, hogy önmagukat is engesztelő áldozatul ajánlják föl Istennek – vagyis hogy alázattal és türelemmel viseljék életük minden szenvedését, próbatételét és keresztjét, mindazt, ami Isten akaratából éri őket. S mivel a szent angyal alaposan felkészítette őket, ezért a Szűzanya mindjárt legelső megjelenésekor, 1917. május 13-án azzal fordulhatott hozzájuk, hogy az engesztelés nagy ügyéről beszélve feltette nekik a kérdést: „Akarjátok-e felajánlani magatokat Istennek, elviselve minden szenvedést, amit küld nektek, engesztelésül mindazokért a bűnökért, amelyekkel megsértik Őt, és könyörögve a bűnösök megtéréséért?” A gyerekek pedig készségesen felelték: „Igen, akarjuk!” A Szűzanya erre így szólt: „Sokat kell akkor majd szenvednetek, de **Isten kegyelme** lesz a ti erőtök.”

Most, 2017. május 13-án, száz esztendővel Fatima után – amikor ugyanebben az évben az ellenség is megüli a maga 500, 300 és 100 éves jubileumait – mérhetetlenül fontos és sürgős egészen megnyílnunk erre a helyettesítő engesztelésre, hogy általa kieszközölhessük még Isten irgalmát emberek milliói számára, akik máskülönben elvesznének, ill. (engesztelés nélkül) már nem lennének megmenthetők. Az idő kevés arra, hogy teljesítsük a Fatimai Szűzanya Szeplőtelen Szívének ily nagy kéréseit, amelyeket az eltelt 100 év alatt az Egyház jórészt figyelmen kívül hagyott. (Ez az oka annyiféle eretnokség terjedésének, ezért a sok katasztrófa, üldözés és pusztítás, amelyek keleten a kommunizusból, nyugaton a szabadkőművességből, az Egyházban pedig a hitromboló liberalizusból és modernizusból erednek.) De bármily rövid is az idő, ki kell használnunk még mielőtt Jézus Krisztus újra eljön, mielőtt az Ő királyságának békekorszaka beköszöntene a Fatimában megígérték szerint. Ki kell használnunk arra, hogy Fatimai Miasszonyunk sürgető kéréseit teljesítsük és az egész világon érvényre juttassuk, amivel egyszersmind – Mária engesztelő országaként – a Magyarok Nagyasszonyának is engedelmeskedünk.

Ez a 2017-es év *lesz a vízváltó minden vallás számára*. Hogy az imént említett három nem éppen szent évforduló alapjául szolgáló események mennyire fognak ebben a 2017-es esztendőben kiteljesedni, még kérdés. Ezeket az idén 500, 300 és 100 éves történéseket XII. Piusz pápa 1952-ben a következőképpen határozta meg: az 500 éves protestantizmus **Krisztusra igent mondott, de az Egyházra nemet**, a 300 éves szabadkőműves forradalom **Istenre igent mondott, de Krisztusra nemet**, a 100 éve kirobbant kommunista forradalom pedig végleg **búcsút mondott Istennek: Isten halott és sohasem létezett**. Nem tudni, hogy e háromféle forradalmi szellemiség eljut-e, és mennyire jut el az egy-világvallás és egy-világ-diktatúra közelébe a 2017-es évben. Azt se tudjuk, vajon megvalósul-e hamarosan – amint azt a Szűzanya Fatimában bejelentette – az Ő Szeplőtelen Szívének diadala a nagy tisztulást követően, amikor Jézus Krisztus megjelenik az ég felhőin, és megkezdődik Krisztus békebirodalmának időszaka. **Ez az a nagy vízváltó**, amihez érkeve örökre szóló döntést kell hoznia minden embernek a földön. Döntenünk kell éppúgy, ahogy a jobb és bal latornak a kereszten. Ezért minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy – a

helyettesítő engesztelés révén – a sárkány és a két vadállat (fenevad) hatalmát (Jel 12/13) minél inkább meggyengítsük, vagy teljesen ártalmatlanná tegyük, hogy még sok százmillió ember juthasson be Isten országának paradicsomába – a jobb latornak tett ígéretnek megfelelően.

Szűz Mária Szeplőtelen Szívének győzelmét említettem az imént. A Szűzanya Gobbi atyának adott üzenete szerint ennek a győzelemnek köze van Magyarországhoz, különösen pedig a Szűzanya Szeplőtelen Szívéből előtörő Szeretetlánghoz, amely meg fogja vakítani, és le fogja győzni a sátánt. Erről a még meg nem történt diadalról beszélt XVI. Benedek pápa, amikor 2010-ben Fatimában járt. Odafelé a repülőn, majd a május 13-i szentbeszédében is elmondta: **„Aki azt hiszi, hogy Fatima próféta küldetése már beteljesült, téved.”** Prédikációját pedig ezzel az óhajjal zárta: „Kívánom, hogy a hét esztendő, amely elválaszt bennünket a jelenések századik évfordulójától, felgyorsítsa a Mária Szeplőtelen Szívének győzelméről szóló jövődőlés beteljesülését a Szentháromság dicsőségére.” E győzelemnek tehát alighanem köze van ezekhez a 2017 körüli évekhez. Az Egyházban némelyek azon a véleményen voltak, hogy ez a győzelem már megtörtént, és Fatima próféciái már a múlté. De aki ilyesmit állít – hangsúlyozza XVI. Benedek pápa –, **az téved**, és másokat is megtéveszt. Annak alátámasztására, hogy ez a diadal még nem következett be (bár nemigen lehetünk már messze tőle, ahogy a nagy szorongattatás közeledik), a következő okokat sorolja fel Fatima üzenetének Svájcban élő kiváló ismerője:

„A 2017-es év **válaszút lesz az emberiség számára**, ha belátjuk és komolyan vesszük a Szűzanyának ezeket a szavait: *Ha megteszitek, amit mondom nektek, béke lesz. Ha nem, egész nemzetek semmisülhetnek meg.* Az emberiség még egyszer lehetőséget kap arra, hogy Isten mellett, vagy Isten ellen döntsön. Arra vonatkozóan, hogy a rózsafüzér imádkozása, és a Szűzanya Szeplőtelen Szíve szombatjainak megtartása mennyire elengedhetetlen, a Szűzanya három okot nevezett meg. Ezeket Lucia nővér a Fuentes atyával folytatott 1957. december 26-i beszélgetésben mondta el.

Az első ok az, hogy az **ördög döntő csatára készül a Szent Szűz ellen**. Egy döntő csata mindig utolsó csatát jelent, mert a csata végén lesz egy győztes meg egy vesztes. Ezért kell most eldöntenünk, hogy melyik oldalon is állunk. Vagy Isten mellett vagyunk, vagy az ördög mellett. Más lehetőség nincs. (Gondoljunk Sarah bíboros könyvére: Isten vagy a semmi.)

A második ok (hogy miért imádkozzuk naponta a rózsafüzért és tartsuk meg az engesztelő első szombatot), amint a Szűzanya nekem is, és unokatestvéreimnek (Franciscónak és Jacintának) is mondta, az, hogy Isten még utoljára két dolgot ad a világnak az üdvözülés eszközeként. Egyik: **a szent rózsafüzér**, a másik: **Jézus és Mária Szent Szíve tiszteletének ájtatossága**. Ez hát az üdvösségünkre felkínált két utolsó eszköz, ami azt jelenti, hogy nem lesz több.

A harmadik ok az, hogy Isten az Ő gondoskodásában előbb mindig minden eszközt kimerít, mielőtt a világot megbüntetné. Amikor tehát látja, hogy a világ semmi figyelmet sem szentel Neki, akkor bizonyos szorongással, mintegy utolsó eszközként az Ő Legszentebb Édesanyját adja még nekünk. Szorongással teszi ezt az Isten, mert **aki ezt a végső „gyógyeszközt” visszautasítja és megveti, az semmiféle bocsánatot sem nyerhet már az Égtől, mert olyan bünt követett el, amit az Evangélium Szentlélek elleni bűnnek nevez.** Ez a bűn abban áll, hogy nyíltan és teljes tudatossággal utasítja vissza valaki az Istentől felkínált üdvösséget.”

Szűz Mária Szeplőtelen Szívének győzelme három rész-győzelemből áll, jobban mondva győzelmének három szakaszából. Mielőtt tehát megvalósulna a Szűzanya harmadik, végső és teljes győzelme a sátán fölött (és ez a győzelem már az apostoli atyák tanítása szerint is összefügg az emberiség nagy tisztulásával, amikor is mindenfajta sátáni hatalom megszűnik az emberek fölött), tehát még ezt megelőzően Oroszországnak meg kell térnie a Szent Szűz Szeplőtelen Szívének való odaszentelés által – vagyis ez lenne a második győzelem, azaz

Mária Szepłótelen Szíve győzelmének 2. szakasza. Mivel azonban ez az odaszentelés száz év óta még sohasem történt meg teljesen aszerint, ahogyan azt Isten Szűz Márián keresztül kérte, ezért a szovjet dialektikus materializmus elterjedt az egész világon. Amikor a berlini fal leomlott, a zsilipek megnyíltak, és a világot még inkább elárasztotta az ateizmus, ami az elmúlt száz év alatt félelmetes szellemi és anyagi pusztítást végzett, és szörnyű üldözést eredményezett. Ez a pusztítás és üldözés tart mind a mai napig a muzulmán invázióval, gender-forradalommal, és az egész világot átszövő pedofil hálózatokkal, mert azt tudni kell, hogy ezeket egytől egyig az istentelen globalizmus (világegységesítés, egy-világrend) kikényszerítésére szolgáló zsaroló eszközként használják.

A Szűzanya győzelmének tehát se a harmadik, se a második fázisa nem valósult meg az elmúlt száz évben, és pedig azért nem, mert az első sem valósult meg igazán soha.

Nézzük, miért?

Isten nem akarja a szabad akarattal felruházott ember együttműködése nélkül megvalósítani az Ő végidőkre vonatkozó megmentő tervét. Az elmúlt száz év alatt a katolikus hívek többsége és az Egyház felelősei is elmulasztották megtenni a magukét annak érdekében, hogy megvalósuljon Mária Szepłótelen Szíve **győzelmének első fázisa**. Nem tettek eleget a Fatimai Szűzanya kéréseinek, nem engesztelték Szepłótelen Szívét. Mert ez a legelső feltétel: *először a helyettesítő engesztelés győzelmének kell megvalósulnia, s ez fogja megnyitni Isten nagy irgalmasságát, hogy sokakat, emberek milliárdjait lehessen még megmenteni, akik különben elvesznének*. Fatima egyházi elismerése és a pástorgyermekek boldoggá, sőt szentté avatása fontos dolog, de nem helyettesíti az engesztelésre szóló megbízatásunk teljesítését, ami a Fatimai Szűzanya kéréseinek megvalósítását várja a katolikusoktól, kezdve a magas klérustól az egyszerű hívőig.

Mit jelent tehát **Szűz Mária Szepłótelen Szíve győzelmének első fázisa**? Mi hozza majd el ennek az első szakasznak a diadalát?

Ha engedelmesen és alázattal imádkozzuk mindennap a rózsafüzért, és megtartjuk a **Szepłótlen Szűz öt egymás után következő engesztelő első szombatját**, elvégezve ezeken a napokon mind az ötféle dolgot, ami ezzel jár:

- rózsafüzér imádkozása (öt tizedes),
- negyed óra elmélkedés bármelyik rózsafüzér titok felett,
- engesztelésként felajánlott szentgyónás elvégzése,
- engesztelő szentáldozás a szentmisében és
- önmagunk felajánlása Szűzanya Szepłótelen Szívének.

Ennek az ügynek az elhanyagolásában alapvetően hibás az Egyház is, mert hivatalosan soha sehol se püspök, se püspöki konferencia nem rögzítette a liturgiában a Szűzanya Szepłótelen Szívének engesztelő szombatjait, röviden az „első szombatok” megtartását, ellentétben azzal, ahogyan a Jézus Szíve első péntekkel tette (kivéve Portugáliát, de sehol másutt). Hivatalos helyről soha sem adtak ki pasztorális programot az első szombatokról, amivel pedig az emberiség megtérését oly hatékonyan lehetne előmozdítani. Így aztán ezeket a szombatokat a katolikusoknak csak elenyésző része tartotta meg – a klérus által megtúrva –, míg a katolikusok többsége, püspökök, papok, világi hívek nemigen fordítottak rá figyelmet, és soha nem is gyakorolták, különösen az utóbbi 50 évben. Ez a tulajdonképpeni oka annak, hogy miért is nem valósult meg maradéktalanul soha a 2. győzelem: Oroszország megtérése a Szűzanya Szepłótelen Szívének történő följánlás által*, és kiváltképp ezért késik még a Szűzanya végső (3.) győzelme: a sátánnak és a sátán emberiség fölötti hatalmának teljes megsemmisítése. Mert igazi békéről szó sincs a két világháború után, de a berlini fal leomlása után sem, sőt épp ellenkezőleg: több halott volt azóta mindenféle háború és terrorizmus következtében, mint a II. világháborúban – nem beszélve a meg nem születettek ellen dúló világháborúról, ahol is az anyaméhben meggyilkoltak száma milliárdokra rúg. Ez béke?

Ez a győzelem már csak egy nagy tisztulás árán lehetséges, meg annak árán, ami még utána jön – ahogy Garabandal óta már tudjuk. De még mindig van valamicske időnk – különösen azok után, hogy az USA-ban a választások során mégiscsak a nép akarata érvényesült, és nem a globalista elit ördögi hatalma, a maga pedofil hálózataival és gender-forradalmaival. Tehát van még egy kis időnk arra, hogy **minden erőnket összeszedve igazán bele vessük magunkat egy intenzívebb engesztelésbe**. Tegyük meg Fatima Királynőjének és Magyarország Nagyasszonyának kéréseit az Irgalmasság nagy műve, azaz a helyettesítő engesztelés által, minden ember nevében, minden emberért, és minden ember őrangyalával egységben. Mert az engesztelés kifejezetten hivatása Magyarországnak, a Regnum Marianumnak, Mária engesztelő országának. Ezért akarjuk hűségesen és buzgón teljesíteni Fatimai Miasszonyunk kéréseit azzal, hogy lelkiismeretesen, a pástorgyermekek engesztelő lelkületével megtartjuk minden hónapban az első szombatot ebben az évben, 2017-ben és a következő néhány még hátralévő évben is.

Akkor majd Oroszország is megtér, és megtörténik minden ellenséges földi és természetfölötti hatalom legyőzése, a Szűzanya végső győzelme a sátán fölött. Amikor megjelenik az égen a kereszt jele, ahogy Máté 24,30-ban és a Jelenések Könyve 1,7-ben olvashatjuk, akkor jön vissza Jézus az ég felhőin a szent angyalokkal, és akkor lesz majd az az ítélet, ami a Jelenések Könyve 19. fejezetében olvasható. (Ne tévesszük össze ezt az utolsó ítélettel, ami a Jelenések Könyve 20,7-14-ben van leírva, mert a két ítélet két teljesen különböző dolog.) Jézus visszatérésekor mindazok, akik Hénokkal és Illéssel az igaz hitet, az igazságot, Jézus Krisztus nevét, parancsait, ígét és a szentségeket változtatás nélkül megtartották, és nem igazították a korszellemhez, mindazok bemehetnek az **Isten országának** menyegzős lakomájára. Mert ezek – akárcsak az öt okos szűz – a végső idők prófeciájának olaját vitték a korsóikban, ezért helyesen értelmezték a végidőket, és a hűséges maradék Egyház helyes útját követték.

Az Úr ezeréves békebirodalmát (Jel 20,1-6) már Izajás próféta is láthatta (Iz 11): „Akkor majd együtt lakik a farkas a báránnyal, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú s az oroszlán, egy kisgyerek is elterelgetheti őket.” Mindannyian ismerjük ezt a szentírási szakaszt. Szent II. János Pál pápa azt mondta, amikor boldoggá avatta a két fatimai gyermeket, hogy a boldoggá avatással megkezdődött a gyermekek évezrede. Ezért azt is mondhatjuk, hogy a fatimai gyermekek az emberiség vezetői lettek, hogy megmutassák nekünk, hogyan lehet bejutni a békének ebbe a krisztusi birodalmába. Mert ide csak egyszerű és alázatos gyermekek léphetnek be, kicsinyek, szegények és szelídek, akik lélekben gyermekek, még ha felnőttek is. Ilyenek léphetnek csak be ebbe a pompás **paradicsomi békebirodalomba**, amiről Izajás az előbb idézett szakaszban ezt mondja: „Sehol nem ártanak, s nem pusztítanak az én szent hegyemen. Mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével, mint ahogy betöltik a vizek a tengert.”

Ezért, kedves testvérek, legyünk készen Jézus Krisztusnak és az ő országának eljövetelére, amikor majd a szent Egyház eljut a legmagasabb tökélyre és szépségre, és mennyei Jeruzsálemként úgy száll alá az égből, mint felékesített menyasszony – amint a Jelenések Könyve ábrázolja (Jel 21). Hogy ez valóra váljon itt a földön, ezért imádkozunk már 2000 éve: „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is!” És amikor itt a földön ugyanúgy Isten akarata valósul meg, mint a mennyben, az valóban az új paradicsom lesz: új ég és új föld, melyben az igazságosság lakozik (2Pét 3,13). Amen.

(Pécs, 2017.05.13.)

* Ezt az álláspontot képviseli ma az Egyházban sok ismert teológus mellett Raymond Burke bíboros, aki idén (2017. május 19-én) a római Élet Fórumon felszólított Oroszország felajánlására a Szűzanya Szeplőtelen Szívének. [szerk.]

